Р Е Ш Е Н И Е
№ 43326

гр. София, 05.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 47 състав,** в публично заседание на 13.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8178** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на И. Б. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ № 177Х от 02.06.2026г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС) -Е. Ч., с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последваща молба с вх. № КП-01-1390 от 13.05.2026г.

По изложените в жалбата съображения -се моли същата да бъде уважена. Навеждат се доводи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон -отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 от АПК. Твърди се, че се касае за радикална политическа промяна, документиран риск от насилствена мобилизация, промяна в геополитическата обстановка съгласно представената от него справка на ДАБ при МС № МД-02-182/07.05.2026г. Подчертава се, че административният орган е игнорирал информацията в предоставената от него справка, като не е извършил индивидуална преценка на риска за него произволни арести и насилствена мобилизация от страна на преходното правителство спрямо арабското население. Визира се, че евентуалното му връщане в С. би било в нарушение на принципа за забрана за връщане (non-refoulement). С оглед изложеното -моли да се уважи жалбата му и да се отмени оспорения акт като се допусне до разглеждане последващата му молба.

В съдебно заседание жалбоподателят И. Б. Х., лично и чрез адвокат Л. поддържа жалбата си. Счита, че решението следва да бъде отменено с указание да се проведе производство по общия ред, поради настъпили нови факти и обстоятелства в страната му по произход.

Жалбоподателят (лично и чрез преводача), в съдебно заседание от 13.10.2026г. обяснява, че поддържа контакт с приятели и близки, които живеели в област А. близо до [населено място], където нямало сигурност заради войната. Разказва още, че новото правителство го обвинявало, че е бил член на предишния режим, както и че кюрдските сили които са били на власт в неговия район са го призовали да воюва с тях, а те имали конфликт със сегашния режим.
Ответната страна не се представлява в съдебно заседание. По делото е постъпила писмена защита от 09.10.2026г. на л. 140 и сл., чрез старши юрк. Р., в която са развити съображения за неоснователност на жалбата и като такава същата следва да се отхвърли. Твърди се, че Решение № 177Х от 02.06.2026г. е издадено при спазване изискванията на ЗУБ. В хода на административното производство са преценени всички относими факти и обстоятелства, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му на произход, като не са установени нови обстоятелства от съществено значение. В тази връзка счита, че правилно е прието наличието на предпоставките по чл. 76б, ал.1,т.2 ЗУБ за недопускане на последващата молба до разглеждане по същество, поради което се иска жалбата да бъде отхвърлена.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:
Жалбата от 11.06.2026г по отношение на връчване от 08.06.2026г.-л.14, е в срок, допустима е, поради което следва да се разгледа по съществото й.
По съществото си е неоснователна по следните съображения:
Производството пред ответника е образувано по молба вх. № КП-01-1390/13.05.2026 г. /л.45/ (втора по ред последваща) от И. Б. Х., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение -неженен, ЛНЧ [ЕГН],. Посочено е още, че личните данни на кандидата са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документ за самоличност.
Визирано е, че за първи път сирийският гражданин е подал до председателя на ДАБ при МС молба с вх. № 4194/10.10.2024г. на РПЦ -Х. за предоставяне на международна закрила в Република България, като по същата с Решение № 1791/18.02.2025г. на председателя на ДАБ при МС на лицето е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут, поради липса на предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Последното е обжалвано пред Административен съд - Хасково, който с Решение № 3899/16.04.2025 г. по адм. дело № 622/2025 г. е отхвърлил жалбата. С Решение № 9610/13.10.2025г., постановено по адм. дело № 6329/2025 г. по описа на ВАС, е оставено в сила решението на АС -Хасково. С Решение № 183Х от 24.11.2025г. на интервюиращ орган по последваща молба за закрила, с рег. № УП 35116 от 05.11.2025г. не е допусната до производство за предоставяне на закрила. С Решение № 3503/27.01.2026г. по адм. дело № 13554/2025г. АССГ е отхвърлил жалбата. Посочено е, че по отношение на последваща молба -ответникът дължи преценка по отношение на нейната допустимост съгласно чл.13, ал. 2 от ЗУБ. В тази връзка е подчертал, че молителят е обосновал новите обстоятелства с променената обществено-политическа обстановка и свалениия режим на Б. А..
Представил е с молбата си като доказателства Справка с вх. № МД-02-182/07.05.2026г. на ДАБ при МС.
Ответникът е посочил, че следва да бъде извършен анализ на всички доказателства и твърдения в последващата му молба, както и всичко заявено по време на предходното производство за международна закрила. Подчертал е, че по време на предходното производство, видно от протокол от проведено интервю с рег. № УП 35116/28.01.2025 г. на л. 115 и сл., И. Б. Х. е разказал, че е живял в [населено място], обл. Х.. Заявил е, че е напуснал С., защото не е искал да

бъде мобилизиран от кюрдите в тяхната казарма. Добавил е, че последните са контролирали района и през м. юни 2024г. са започнали да го търсят. Конкретизирал е, че хората на кюрдите са го търсили няколко пъти в къщата му, но той се е криел и те разговаряли с родителите му. Споделил е, че не е отбил военната си служба и не е получавал призовка за влизане в армията. Допълнил е, че положението в страната му по произход било тежко, нямало работа и съществували конфликти между кюрди и турци. Кандидатът за закрила не споделя да е членувал в политическа партия или организация. Нямал е проблеми с властите в своята родина. Не е бил арестуван и не е осъждан. Нямал е и проблеми във връзка с етническата и религиозната си принадлежност. Изрично е заявил, че -спрямо него не е упражнено насилие и не е получавал заплахи. Съобщава за загинали негови братовчеди в следствие на бомбардировки в С., вкл. и за разрушени къщи в родното му село. Обяснил е, че поради трудните условия на живот останалите му роднини се преместили да живеят в други населени места в страната.

С последващата си молба молителя е заявил, че са налице нови обстоятелства, свързани с промененатa политическа обстановка в С. след падането на режима на Б. А.. В тази връзка е посочил, че съществува риск от насилствена мобилизация, влошена среда на сигурност, както и тежка хуманитарна икономическа обстановка. Твърдял е, че рискът от принудително набиране в армията не е отпаднал, напротив засилил се е при идването на власт на преходното правителство.

На база на изложеното -ответникът е направил преценка на последващата молба. Въпреки, че молителят е заявил наличието на нови обстоятелства, свързани с опасенията му от мобилизация и промененатa обстановка в С., твърдението му не е прието за достоверно, защото вече е било предмет на обсъждане в предходното производство, вкл. са били обсъдени и в Решение №3503/27.01.2026г. на АССГ, с което е била отхвърлена жалбата му. Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или избягване на военна служба сами по себе си не обосновават наличие на преследване по смисъла на дефиницията за бежанец, съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБООН.

Отразено е, че не може да се приеме, че представеното от чужденеца копие на Справка № МД-02-182/07.05.2026 г. на ДАМ при МС представлява ново обстоятелство, водещо до риск от преследване и не може да обоснове допустимостта на последващата молба. В тази връзка ответникът е подчертал, че в същата липсват данни за настъпила съществена промяна в обстановката в С., водеща до индивидуален риск за чужденеца след постановяване на решението на АССГ от 27.01.2026г.

Обсъдена е справка с вх. № МД-02-189 от 14.05.2026г. на ДАБ касателно промените в С., че след падането на режима на Б. А. е установено преходно управление, като въпреки съществуващото политическо разделение и икономически затруднения се наблюдава подобряване на ситуацията и сигурността в страната. От данните в справката не се установяват наличие на въоръжен конфликт с интензитет, който да поражда сериозна заплаха за живота и сигурността на молителя поради самия му факт на присъствието му в страната му по произход. В заключение са направени извода, че няма безогледно насилие и евентуалното му завръщане в родината му не би довело до неблагоприятни последици за него. Отчетен е и фактът, че в предходното производство молителят изрично е заявил, че не е политически ангажиран и не е имал проблеми с властите, поради което не може да се приеме, че е лично засегнат от падането на режима на Б. А..

С оглед изложеното молбата за закрила на основание чл.76б, ал.1 т.2 от ЗУБ -не е допусната.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО от жалбоподателя, чрез адв. Л. е представен превод на уведомление -призовка за явяване в Службата на вътрешните сили за сигурност, за изпълнение на задълженията по отбрана и самозащита от 15.05.2024г. (л. 154), като е уточнено, че се представя за първи път.

От ответника са представени две нови актуални справки за страната по произход, с рег. № МД-02-364/01.10.2026г. и с рег. № МД-02-372/06.10.2026г. на ДАБ при МС. В първата справка има информация, касаеща общото положение в С., състоянието на сигурността в провинциите Д. и Л., положението на алауитите, както и за партия „БААС“ и отношението на настоящата власт към нейните привърженици. В справка № МД-02-372/06.10.2026г. е изложено общото положение в страната, актуалната политическа и икономическа обстановка, както и състоянието на сигурността в област Р.. Видно от справка № МД-02-364/01.10.2026г. е, че са настъпили съществени обществено-политически промени след падането на режима на Б. А. на 08.12.2024г., довели до формиране на преходно управление, ръководено от А. ал Ш.. В тази връзка са налице данни за преустройство на държавните институции, армията и политическата система. Конституционната декларация от 13 март 2025г. предвижда петгодишен преходен период и съдържа гаранции за основни права и свободи. Същевременно е отбелязано, че политическата фрагментация не е преодоляна, като продължават да действат въоръжени структури, способни да упражняват насилие. Отчетени са признаци на стабилизиране на обстановката през периода октомври 2025г. -май 2026г., съчетани обаче с продължаващи въоръжени сблъсъци, междуобщностно насилие и отделни нападения срещу цивилното население. За периода от 1 октомври 2025г. до 31 май 2026г. са регистрирани общо 2 884 инцидента, свързани със сигурността в страната. Налице са и данни за възстановяване на дипломатическите отношения и премахване на значителна част от икономическите ограничения, наложени на С., вкл. и за завръщане на значителен брой сирийски граждани в страната. В актуална информация на ВКБООН от 22 септември 2026г. е посочено, че към 31 август приблизително 1,8 млн. сирийци са се завърнали от съседни държави, а над 2 млн. вътрешно разселени лица са се върнали в районите си на произход. Данните сочат наличие на процеси по възстановяване и международна подкрепа, съчетани обаче с продължаващи трудности при осигуряването на жилища, работа и достъп до основни услуги. По данни на международни организации около 15,6 млн. души се нуждаят от хуманитарна помощ, като значителна част от населението продължава да изпитва затруднения с осигуряването на продоволствие, здравни грижи и устойчиви доходи. По отношение на сигурността в провинция Д. се установява сравнително по-нисък брой регистрирани инциденти спрямо други райони на страната, като за периода октомври 2025г. - май 2026г. са отчетени 32 събития. Същевременно с това, обаче продължават да съществуват рискове от терористични нападения, целенасочени посегателства и локално междуобщностно насилие. За провинция Л. са налице данни за значително намаляване на въоръжените инциденти след март 2025г., като продължават да се регистрират отделни нападения и напрежение около алауитските общности. През месец март 2025г. са извършени тежки посегателства срещу цивилни лица, вкл. убийства, грабежи и насилие на основата на религиозната принадлежност. Отчетена е и продължаващата опасност от мини и невзривени боеприпаси в отделни райони на страната. В справката се съдържат и данни за отношението на настоящата власт към лицата, свързани с предходния режим, както и към членовете на партия „БААС“. Партията е разпусната, но се отчита необходимостта от разграничаване между обикновените нейни членове и лицата, заемали ръководни длъжности или участвали в репресивния апарат на предходното управление. Има сведения за арести, разследвания и отделни посегателства срещу лица, свързани с режима на Б. А., като се подчертава значението на конкретната дейност и действителната или приписвана политическа принадлежност на съответното лице.

Във втората справка № МД-02-372/06.10.2026г. е акцентирано върху настъпилите обществено-политически промени в С. след падането на режима на Б. А. и формирането на преходно управление. Налице са данни за предприети мерки за институционално и икономическо

възстановяване на страната, премахване на международните санкции и възобновяване на сътрудничеството с международните финансови институции. През май 2026г. Европейският съюз е отменил санкционния режим срещу С., като са налице и данни за възстановяване на отношенията със Световната банка и Международния валутен фонд. Предприети са мерки за привличане на чуждестранни инвестиции и възстановяване на енергийната, транспортната и жилищната инфраструктура. Отбелязано е, че икономическото и хуманитарното положение продължава да бъде тежко, като около 15,6 млн. души се нуждаят от хуманитарна подкрепа, а близо 7 млн. изпитват затруднения при осигуряването на хранителни продукти. Налице са и данни за предприети мерки за интегриране на кюрдските административни и военни структури в сирийската държава. След проведената през януари 2026 г. военна офанзива е постигнато споразумение между преходното правителство и кюрдските сили. Към септември 2026г. сирийското правителство е установило фактически политически, административен и военен контрол над почти цялата територия на страната, с изключение на посочените в справката райони. Отразени са и предприети мерки за интеграция на бивши военнослужещи в новите въоръжени сили, както и възстановяването на работа на част от служителите на предходното управление. По отношение на състоянието на сигурността в област Р. се установява, че след проведените през януари 2026 г. военни действия сирийското преходно правителство е установило почти пълен военен, политически и административен контрол над областта, с изключение на районите, контролирани от турската армия. Посочено е, че за периода от 1 октомври 2025 г. до 31 май 2026 г. са регистрирани 263 инцидента, свързани със сигурността, от които 90 въоръжени сблъсъка, 89 експлозии и 84 случая на насилие срещу цивилни лица. Най-голям брой инциденти са отчетени през януари 2026 г. -80, след което се наблюдава значително намаляване, като през април и май същите са 24 и 17. Налице са данни за продължаваща дейност на отделни клетки на ИДИЛ, въпреки претърпяното от организацията поражение и предприетите от сирийските сили за сигурност операции срещу нея. Извършени са нападения срещу полицейски и военни постове, както и операции по установяване и задържане на лица, свързани с радикалната групировка. Има информация, че продължаващата опасност от мини и невзривени боеприпаси, като област Р. остава сред най-засегнатите райони в страната в това отношение. Установяват се и данни за увредена гражданска инфраструктура вследствие на военните действия както и, че заплахата от дейността на ИДИЛ продължава да съществува, но способността на организацията да предизвиква хаос и дестабилизация в областта е значително намалена.
СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:
Видно от чл.76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2 от ЗУБ. С разпоредбите на чл.76а - чл.76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл.40 - чл.42 от Директива 2013/32/ЕС. С чл.33, ал.2, б.„а“ - „д“ от Директива 2013/32/ЕС държавите членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи.
Въз основа на изложеното се прави извода, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл.2, б.„б“ от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба. В тази връзка интервюиращият орган Е. Ч., със Заповед №РД-05-77 от 26.01.2026г. от Председателя на ДАБ на л.36, е определен като компетентен да извършва действия

по ЗУБ, поради което постановеният акт има характер на валиден индивидуален административен акт.
Съдът не споделя довода, че има процесуални нарушения вкл. съществени такива. Независимо, че с последващата молба не са изложени нови обстоятелства от съществено значение -нито свързано с държавата по произход, нито с личното качество на лицето -ответникът обстоятелствено и отново е разгледал причините за напускане на страната на фона на последната ситуация в С. от актуалната справка към момента.
Правилно е прието, че молбата е последваща, за което страните не спорят.
Съдът напълно споделя извода на ответника, че не само трябва да се посочат нови обстоятелства, непреразглеждани преди, но и те следва да са от съществено значение за личното положение на търсещия международна закрила или относно държавата му по произход.
Видно от молбата, лицето изразява основно нежеланието си да се върне в С. предвид бъдещи опасения от новата политическа обстановка, като представя справка № МД-02-182/07.05.2026г. на ДАБ. На лицето са били разяснени правата по последващата молба, вкл. и правото му да представи доказателства. Други доказателства освен посочената справка не са представени. При това положение правилно интервюиращият орган е извършил преценката по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ въз основа на наличните по преписката данни и приложената справка за страната по произход.
Съдът намира за правилен извода в оспорения акт, че твърденията в последващата молба не сочат на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или за страната по произход. При проведеното първоначално интервю не са били направени твърдения за политическо преследване. Молителят е попитан изрично за причините да напусне [населено място], обл. Х. като е било видно, че са лични /отношението му към войната като цяло, вкл. и тежкото и трудно положение/, а не поради преследване по причини -основание за закрила. Изрично е заявил, че е напуснал страната, защото не е искал да бъде мобилизиран от кюрдите в тяхната казарма, които контролирали района и го търсели в дома. Посочил е, че не е отбил редовната си военна служба, но не е получавал призовка за влизане в армията. Заявил е, че не желае да носи оръжие и да участва във военни действия. Не е членувал в политическа партия или организация и няма проблеми с властите в своята родина вкл. поради етническата си или религиозната си принадлежност. В конкретния случай се установява, че не е заявил политическо преследване, а опасения във вр. с евентуалната му мобилизация и участието му във военни действия. На следващо място, отново са били обсъдени от ответника изявленията за отказ от военна служба като е преценил с оглед на критериите, установени в съдебната практика на СЕС и Наръчника на ВКБООН, в който е дадено тълкувателно определение за дезертьори и лица, които

се отклоняват от военна служба. В глава V „В“ - опасенията от преследване и наказание за дезертиране или за опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. Същите обстоятелства са били предмет и на съдебен контрол с решение на АССГ от 27.01.2026г.

Правилно ответникът е счел, че заявените с последващата молба опасения от насилствена мобилизация не представляват нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение. От данните по преписката се установява, че още в предходното производство чужденецът е заявил опасения от мобилизация от страна на кюрдските сили, които са контролирали района, в който е живял преди да напусне родината си. С последващата молба се позовава на риск от насилствена мобилизация при управлението на преходното правителство, без обаче да сочи конкретни действия на новата власт спрямо него. Липсват данни да е бил издирван, призован или заплашван от представители на същата. При това положение съдът намира, че заявените опасения не обосновават наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение. Самата промяна на политическото управление в С. не обосновава извод, че по отношение на него е възникнал нов риск от преследване или тежки посегателства. Не се установява и представената информация за страната по произход да сочи на такава промяна в положението на лицата, намиращи се в сходно положение с молителя, която да е от съществено значение за преценката по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Съдът следва да допълни, че във вр. с представеното уведомление -призовка за явяване в Служба на вътрешните сили за сигурност за изпълнение на задълженията по отбрана и самозащита, намира, че същото не представлява ново доказателство, доколкото вече е било представено и обсъдено в предходното производство (видно от Решение 183Х/24.11.2025г. на интервюиращ орган при ДАБ). Административният орган е съобразил, че съгласно представения превод документа е издаден на 15.05.2024г., като в него е посочен срок за явяване от 15 дни, считано от датата на издаването му, а не до 30.05.2025г. както е твърдял молителя в молбата си. Прието е, че нежеланието му да постъпи в кюрдските сили вече е било подробно анализирано в предходното производство за международна закрила, поради което и представения документ не е обосновал допускане на последващата молба до производство по общия ред. Същото доказателство е било и предмет на преценка и с Решение №3503/27.01.2026г. на АССГ, като съдът е съобразил, че документът е от 15.05.2024г., а чужденецът е напуснал страната си по произход в началото на септември 2024г. Прието е, че положението във вр. с опасността от мобилизиране вече е било разглеждано от административния орган и две съдебни инстанции, поради което този въпрос не може да се разгледа отново. Следователно представянето му отново и то с твърдението, че се представя за първи път не обосновава наличие на ново обстоятелство от съществено значение по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

На следващо място е направен анализ на представената от молителя справка № МД-02-182/07.05.2026 г. на ДАБ, като съдът споделя извода на ответника, че същата не е достатъчна да обоснове допустимостта на последващата молба, независимо че в нея са изложени данни за променената обществено-политическа обстановка, същите не установяват нов индивидуализиран риск за чужденеца, различен от вече обсъдените обстоятелства в предходното производство. Не без значение е и обстоятелството, че в съдебно заседание жалбоподателят е заявил, че новото правителство го обвинявало в принадлежност към предходния режим. Това твърдение обаче не е подкрепено с конкретни данни за предприети спрямо него действия от новата власт, поради което съдът намира, че само по себе си не обосновава наличие на ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение. Следва да се посочи, че и в съдебното производство по адм. дело № 13554/2025г. жалбоподателят е заявил, че от родителите си разбрал, че в С. го смятат за член на партия „БААС“, какъвто не е бил. Следователно твърдения за приписвана политическа принадлежност са били заявени и в предходното такова.
По отношение на представените от ответника две нови актуални справки № МД-02-364/01.10.2026г. и № МД-02-372/06.10.2026г. на ДАБ, съдът съобрази и изложените в тях данни за настъпилите обществено-политически промени и актуалното състояние на сигурността в С.. Видно от първата справка, след падането на режима на Б. А. са налице процеси по стабилизиране и възстановяване на държавните институции, като същевременно продължават да се регистрират отделни въоръжени нападения, междуобщностно насилие и затруднения пред сигурността в определени райони. По отношение на провинциите Д. и Л. е отчетено намаляване на въоръжените инциденти, но продължават да съществуват рискове от целенасочени посегателства и локално насилие. В справката се съдържат и данни за завръщането на значителен брой сирийски граждани в страната, както и за предприети мерки за нейното институционално и икономическо възстановяване. От представената втора справка се установява, че след проведените през януари 2026г. военни действия преходното правителство е установило почти пълен военен, политически и административен контрол над област Р., с изключение на районите, контролирани от турската армия. Отчетено е значително намаляване на инцидентите след януари 2026 г., като през април и май същите са съответно 24 и 17. Същевременно са налице данни за продължаваща дейност на отделни клетки на ИДИЛ, както и за опасности от мини и невзривени боеприпаси. Посочено е, че въпреки продължаващата заплаха от радикалната групировка, способността ѝ да предизвиква хаос и дестабилизация в областта е значително намалена.
Съдът намира, че представените справки установяват променена обществено-политическа обстановка в страната, която следва да бъде съобразена при преценката за допустимостта на последващата молба. Същевременно изложените в тях данни за състоянието на сигурността в Д., Л. и Р., не установяват сами по себе

си нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя. Не се сочат конкретни действия спрямо него от страна на новото управление. Изложените в справките данни за променената обществено-политическа обстановка в С. обаче не са достатъчни сами по себе си да обосноват допускане на последващата молба до разглеждане по същество. Не без значение е и обстоятелството, че семейството на лицето е останало да живее в С., като липсват конкретни данни да е станало жертва на насилие, дискриминация или други тежки посегателства. Единствения акт на насилие, за който съобщава е срещу трима негови братовчеди, които по негови думи са загинали от бомбардировки през 2016г., 2017г. и 2023г. в селото и около селото, в което е живял. Това също не подкрепя тезата за наличие на нови съществени обстоятелства, които да налагат ново разглеждане по същество. Следователно съдът намира, че и с оглед новите справки не се установяват такива нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или относно държавата му по произход, които да обуславят допустимост на последващата молба.

Следва да се има предвид обаче, че за да не се допусне молбата по чл.13, ал.2 от ЗУБ, трябва молителят да не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Не само да заяви някакви, а същите да са от съществено значение. Следователно изводът на ответника да приеме, че заявените обстоятелства -не са от подобно съществено значение е правилен, поради което жалбата е неоснователна като такава следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на И. Б. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ № 177Х от 02.06.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ - Е. Ч., с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последваща молба вх. № КП-01-1390 от 13.05.2026г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

СЪДИЯ: